

Ce vrei să te faci când vei fi mare?

În ciuda prognozelor meteo care anunțau o vreme secetoasă, Dumnezeu ne-a binecuvântat anul acesta cu o vară frumoasă, cu ploaie la „bună vreme” și cu rod bogat în livezi și în țarină.

În zilele când nu au mers la câmp sau la fân cu bunicii și părinții, Bogdan și prietenii săi au construit un mic dig în albia pârâului Precista și în amiezile cu arșiță nu au pierdut ocazia de a se răcori în apa ce se aduna în spatele digului.

Albit de timpul ce trecuse peste el, bădița Vasile se bucura ascultând strigătele voioase ale copiilor ce se hârjonesc în apă. Bucuria este și mai mare când copiii urcă dealul pentru a-i deschide poarta și a-l întreba de sănătate, a-l ajuta la treburile casei sau a-i cere un sfat. O dată pe săptămână vin toți copiii de pe uliță și încing o adevărată șezătoare la umbra stejarului din curtea bătrânului.

- Bădiță Vasile, cum îți alegeai tinerii meseriile pe vremea matală?

- Ei..., dragul meu Viorel, pe vremea mea nu prea aveai timp să îți alegi o meserie anume.

- Cum adică nu aveai timp? Pe noi ne întreabă toată lumea, încă de când suntem mici: „Ce vrei să te faci când o să fii mare?”

- Eu am un verișor, interveni Maria, care a terminat facultatea și încă nu a găsit răspuns la această întrebare. El spune că încă nu a descoperit o meserie care să îi facă plăcere.

- Ei..., dragii moșului, am auzit eu că în România de astăzi sunt mulți tineri care nu lucrează. Știți de ce nu găsesc o meserie care să le placă?

- De ce?

- Pentru că nu le place să muncească. Măi copii, bucuria unei meserii nu vine din activitățile desfășurate, ci din bucuria de a munci. Copiii care învață de mici să muncească în casă și în grădină, își găsesc ușor o meserie care să le fie pe plac și care să le aducă bucurie în viață. Muncind, îți

descoperi meseria fără să ai timp să te gândești prea mult.

- Adică atunci când erai matală tânăr, întâi munceai și mai apoi îți alegeai o meserie?

- Pe vremea mea, se muncea mult mai mult decât astăzi, trebuia să ne facem hainele, covoarele și plapumile în casă. Nu se găsea așa ceva de cumpărat. Toată iarna, eu și frații mei o ajutam pe mama și pe bunica la țesut. Când venea primăvara, mergeam cu toții la câmp pentru a semăna plantele din care trebuia să ne hrănim noi și animalele din gospodăria noastră.

- Dar era așa de greu pe vremea aceea...! Acum oamenii au evoluat, remarcă Viorel.

- Crezi tu asta, Viorel? Nu cumva oamenii sunt în pericol să piardă mai mult decât au câștigat? Da, așa este, se muncea mai mult. Dar cu toții eram fericiți și nimeni nu se plângea că nu găsește de lucru ceva pe placul lui. Acum mulți oameni au devenit leneși, iar lenea este un păcat în fața lui Dumnezeu. Suntem făcuți ca să muncim și prin munca noastră să ne construim bucuria și mântuirea. Chiar dacă acum nu se mai lucrează hainele în casă, sau unii copii locuiesc la bloc și nu au grădină, asta nu înseamnă că trebuie să-și petreacă timpul în fața televizorului sau a calculatorului. Cele două ecrane de sticlă sunt cele mai iscusite instrumente de mințit oamenii. Acestea fură timpul oamenilor, timp dăruit de Dumnezeu pentru a ne lucra mântuirea.

- Bădiță Vasile, dar toată lumea se uită la televizor...!

- Dragii mei, privind la televizor, oamenii văd acolo o lume care nu există, adică o minciună. Mulți cred că așa ar trebui să arate și lumea noastră. Dându-și seama că lumea nu e așa ca la televizor, unii oameni se supără și își pierd bucuria de a trăi. Mai mult decât atât, consumându-și timpul la televizor, acești oameni devin leneși. Din acestea se naște și lipsa de orientare a tineretului. Copiii trebuie să muncească alături de părinții lor, iar atunci când părinții sunt ocupați cu serviciul, copiii trebuie să citească cărți și să își facă temele. În niciun caz nu trebuie irosit timpul la televizor. Numai așa veți putea descoperi bucuria vieții și meseria care vă va ajuta să străbateți prin viața aceasta.

A consemnat preot Gabriel Herea de la Pătrăuți

